

Derimod finder lovforslagets regler om retten til ikke at inkriminere sig selv mv. (kapitel 4 (§ 10)) som udgangspunkt også anvendelse for konkurrencemyndighederne. Lovforslagets § 10, stk. 1, om mistænkte personers ret til ikke at udtale sig vil således også gælde for konkurrencemyndighedernes virksomhed.

Om bestemmelsen i lovforslagets § 10, stk. 2, hvorefter andre end den mistænkte person har pligt til at afgive oplysninger, hvis det sker med henblik på behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, er det i bemærkningerne til lovforslaget forudsat, at konkurrencelovens regler skal gå forud for denne bestemmelse. I pkt. 4.3.3 i de almindelige bemærkninger er der således anført følgende:

»Særligt om konkurrencemyndighederne bemærkes, at konkurrencelovens § 17 indeholder en bestemmelse, hvorefter Konkurrencestyrelsen kan kræve alle de oplysninger, der er nødvendige for styrelsens virksomhed eller for at afgøre, om et forhold er omfattet af konkurrenceloven. Endvidere indeholder konkurrencelovens § 18, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter Konkurrencestyrelsen i forbindelse med kontrolundersøgelser kan kræve mundtlige forklaringer. Økonomi- og Erhvervsministeriet har oplyst, at disse bestemmelser, der bl.a. har sammenhæng med EU-retlige regler, fortolkes således, at der for en mistænkt kan være pligt til at afgive visse oplysninger i overensstemmelse med EF-domstolens domme på konkurrenceområdet. Endvidere kan der for andre end den mistænkte være pligt til at afgive oplysninger, selv om dette i det enkelte tilfælde måtte ske med henblik på behandling af spørgsmål om fastsættelse af straf. For at sikre samspillet mellem EU-reglerne – herunder de EU-regler, der vedrører Europakommissionens adgang til at kræve oplysninger i konkurrencesager – og de regler, der regulerer Konkurrencestyrelsens behandling af sådanne sager, forudsættes det, at bestemmelserne i konkurrencelovens § 17 og § 18, stk. 1, skal gå forud for lovforslagets § 10, stk. 2, om adgangen til at kræve oplysninger hos andre end den mistænkte. Om spørgsmål om bl.a. EU-konkurrenceretten kan i øvrigt henvises til betænkningen, side 48 ff og 80 f.«

Økonomi- og Erhvervsministeriet, Konkurrencestyrelsen, har til brug for besvarelsen af spørgsmålet herudover supplerende oplyst føl-

gende om forholdet mellem lovforslagets § 10 og konkurrencelovgivningen:

»Konkurrenceretlige aspekter i relation til L 96 Forslag til lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Oplysningspligten i dansk konkurrenceret.

Oplysningspligten i dansk konkurrenceret svarer til oplysningspligten efter EU-konkurrenceretten.

Der gælder således inden for dansk konkurrenceret en vidtgående pligt til at afgive oplysninger til myndighederne svarende til den gældende EU-praksis.

Retten til tavshed er begrænset under hensyntagen til nødvendigheden af en konkurrenceretlig kontrol med virksomhederne.

Ved indførelsen af forbudsprincippet i dansk konkurrencelovgivning ved lov nr. 384 af 10. juni 1997 var formålet at tilpasse den danske konkurrencelov til EU-konkurrencereglerne.

Det fremgår blandt andet af forarbejderne (FT1996/97, tillæg A, s. 3648):

»Hensigten med lovforslaget er endvidere at skabe optimale muligheder for et godt samspil mellem de danske og de EU-retlige konkurrenceregler samt at sikre, at de konkurrenceretlige vilkår her i landet ikke adskiller sig markant fra det, der gælder efter EU-reglerne. Dette indebærer samtidig, at virksomhedernes handlemåde kun vil skulle tilpasses ét regelsæt.«

Forarbejderne tog dog ikke udtrykkeligt stilling til spørgsmålet om forholdet til oplysningspligten. Hjemmelsgrundlaget er forskellig alt efter, om der er tale om en undersøgelse på styrelsens initiativ (§17 og §18) eller en undersøgelse på Kommissionens initiativ (§25 og §26). Der blev derfor ved ændringen i år 2000 (lov nr. 416 af 31. maj 2000) foretaget en udtrykkelig præcisering af, at oplysningspligten i dansk konkurrenceret svarer til EU-konkurrencereglerne.

Det fremgår således af forarbejderne til 2000-loven (FT 1999-2000 tillæg A, s. 6832):

»Begrundelsen for at give Konkurrencestyrelsen en udtrykkelig hjemmel til at kunne kræve mundtlige forklaringer på stedet i forbindelse med en kontrolundersøgelse er et ønske om at harmonisere reglerne. Lovforslaget indebærer således, at Konkurrencestyrelsen udtrykkeligt